

3 listopad 2017

Zahájení Juniorfestu v Dobřanech

Letos se konal již 10. ročník Mezinárodního filmového festivalu pro děti a mládež JUNIORFEST. Probíhal od 4. do 11. listopadu 2017.

Již tradičně proběhlo zahájení v dobřanském Káčku za účasti mnoha diváků, porotců a významných osobností. Moderování se ujali zkušení moderátoři Filip Umner a Lenka Stichová - žáci osmé třídy ZŠ Dobřany. Během večera diváci sledovali několik tanečních vystoupení a scének dobřanských dětí. Slovo dostal pan starosta, který ocenil všechny účinkující a věnoval poukázku jim do restaurace. Ředitelka festivalu shrnula minulé ročníky a byla překvapená z dortu. Na jevišti se objevil herec Jiří Lábus, známý z pohádek (Tři bratři, Arabela). Arabela se dokonce také ukázala, vyčaroval si ji sám Rumburak. Do Dobřan zavítala i herečka Naďa Konvalinková, též známá z pohádek a komedií (např. Jak se krotí krokodýli). Na závěr byla promítána světová premiéra filmu Přání k máni. Film se mi velmi líbil a doporučuji. (Lukáš Gittler, 8.B)

Hej, hej, hej! Dobřany jsou nej!

Dne 8.11. 2017 jsme vyrazili (já a Linda) spolu s páťáky do Horšovského Týna, kde se konala soutěž Pevnost Týn. Určitě všichni znáte Pevnost Boyard. Tohle bylo něco podobného, jen v Týně. Když jsme dorazili na místo, všichni se přesunuli k bráně zámku. Tady už čekalo několik tříd ze zapojených škol na vpuštění dovnitř. Po chvíli už jsme všichni šli do velkého sálu, ve kterém bylo zahájení. Posadili jsme se a byli celí nedočkaví. Někdo si ještě zkoušel pokřik, aby co nejlépe podpořil svůj tým. Ještě před představením týmu nám ukázali odměnu, kterou vyhrájí jen ti nejlepší. Výhrou byl zájezd do Legolandu v Německu. Všem se výhra moc líbila a začali tleskat. A je to tady! Hned jako první se nám představil tým červených – my! V dobřanském týmu byl pan starosta Martin Sobotka, Anička, Anežka, Kuba a Ondra. Soutěžící dostali pytlíček, ze kterého vylosovali jedno číslo, a to 9. Víte, jaký hokejista má na dresu číslo 9? David Sklenička, ten byl i kapitánem našeho týmu a tým byl spokojený. ☺ Po představení soupeřů a rozřídění kapitanů soutěž začala. Soutěžící dělali aktivity jako střílba na terč, která byla prý nejtěžší, běh, který byl naopak nejjednodušší, a spoustu dalšího. Nakonec jsme vyhráli krásnou 2. cenu. Naši žáci fandili opravdu moc dobře. Soutěžící šli do všech aktivit po hlavě, snažili se, co to šlo. Gratuluji. © (Áďa Nekolová, 9.C; foto Linda Rohrhoferová, 9.C)

Halloweenský průvod

Na začátku listopadu proběhl v několika městech Juniorfest. Měly jsme s kamarádkou Lenkou štěstí, že jsme byly osloveny pořadateli, zda bychom se nezúčastnily halloweenského „průvodu“, který se konal v Horšovském Týně a byl součástí Juniorfestu. Samozřejmě jsme se nerozmýšlely a okamžitě jely.

Naše kostýmy byly nádherné... Byly jsme „mrtvá svatba“. Já byla ženich a Lenka nevěsta. Vypadaly jsme hrozně... Halloween se odehrával v zámeckém parku. Už byla tma, což hrůzu a strach ještě posilovalo. Velmi jsme si strašení užily a vůbec jsme procházející nešetřily. Za odměnu jsme dostaly dáreček na památku. Další dárek byl, že jsme se mohly zúčastnit workshopu v Dobřanech. Tam nás seznámili s reklamou. Dozvěděly jsme se o ní mnoho, zjistily jsme, jak se dělá a mnoho dalšího. Měly jsme i možnost udělat si vlastní minifilm, který bude reklamy obsahovat.

Moc se nám vše líbilo a určitě budeme i dlouho vzpomínat. (Markét Regentová, 9.C)

Prší?! To nevadí.

Ve středu 8. 11. 2017 se před dobřanským kinem Káčko konala další doprovodná akce k 10. ročníku MFF JUNIORFEST. Zábavné festivalové odpoledne začalo ve dvě hodiny a kromě výtvarných stanovišť byla připravena i výstava a autogramiáda jednoho z porotců – Kurta van der Basche. Podpisy rozdávala také divadelní a filmová herečka Bára Fišerová. Nechyběly ani drobné odměny pro zúčastněné děti. Celá akce vyvrcholila v 17:00 projekcí nizozemského filmu „Agenti jak se patří“, jehož tvůrcem je další z porotců, Tjjs van Merle. Na úplný závěr akce, po filmu, se diváci mohli Tjise zeptat na cokoli ohledně filmu. I přes déšť se akce povedla a návštěvnost byla hojná. (Filip Umner, 8.B)

SENÁT

Jednání Senátu – Horní sněmovny 10. 11. 2017

Přítomni: Julie Nesvedová, 6.A, Julie Švarcová, 6.B, Marek Trš, 6.C, Liliana Kunclová, 7.A, Michal Žemlička, 7.C, Kristýna Tichotová, 8.A, Filip Umner, 8.B, Vlastimil Pech, 8.C, Tomáš Duchek, 9.A, Adriana Kaslová, 9.B, Renata Černá, VŠJ, Mgr. Naděžda Vlasáková, Mgr. Jaroslav Šedivý

Jednání senátu se zúčastnili ředitelé z okolních základních škol a zástupci MAS Radbuza.

Program:

- 1) **Třídění odpadu** – projednal se sběr hliníku, koše budou u šaten na 1. i 2. stupni.
- 2) **Vánoční pečení** – byly rozdány plakáty do tříd, výtěžek směřuje k Adopci na dálku.
- 3) **Turnaj Resty Nankingy** – byly navrženy tyto sporty: frisbee, florbal, fotbal, basket, přetahovaná, přehazovaná, vybíjená, kimbal. Konečné rozhodnutí se přesunulo na příště.
- 4) **Chvála jídla** – téma: Jíme beze zbytků. V jídelně denně vyprodukujeme až 100 kg zbytků, za likvidaci tak v průměru utratíme 3.300 Kč měsíčně. Od ledna bude probíhat akce, kdy se budeme snažit zbytky omezit. Pokud se podaří zbytky omezit, náklady potřebné na likvidaci budou menší, bude možné v jídelně upéct buchty či udělat čokoládovou fontánu. Byla zřízena facebooková stránka jídelny.
- 5) **Aréna** – akce Ovoce do škol - na 2. stupni se z důvodu plýtvání a vandalského chování zvažuje ukončení účasti v této akci. (pozn.: po jednání Senátu zvolilo vedení školy zkušební výdej ovoce jednotlivcům na chodbě prvního patra o velké přestávce)
- 8) **Příště: 4. 12. 2017**

Zapsala: Kristýna Tichotová

Jednání Senátu – Dolní sněmovny

10. 11. 2017

Přítomni: 4. A: Simona Šmídová, Jáchym Baudin; 4.B: Marie Anna Klinkovská, Karel Šampalík; 4.C: Anežka Knorová, Matouš Smola; 5.A: Eliška Sekáčová, Michal Dudy; 5. B: Kateřina Baumruková, Anna Umnerová; 5. C: Adéla Kabátová, Šimon Mařík; Mgr. Ivana Nazarovová; Mgr. Jaroslav Šedivý, členové MAS Radbuza, ředitelé škol z regionu

Program:

1. **Monitoring:** senátoři seznámili s postřehy, Šimon přečetl článek do DL, budeme se zabývat nesprávným přecházením některých dětí – hlášení do školního rozhlasu připraví Simča, monitoring budeme příležitostně opakovat
2. **Třídění:** má smysl, nejlepší zatím první a pátý ročník, budeme sbírat hliníkové plechovky, informace podal pan ředitel, senátoři roznesou plakáty do tříd a předají informaci, výtěžek půjde na adopci zvířete v ZOO Plzeň
3. **Aréna:** vedoucí ŠJ poděkovala za snahu senátorů při akci Tiché pátky, podala informaci o velkém množství zbytků ve ŠJ, úkol senátorů do prosincového zasedání je promyslet novou akci zaměřenou na snížení odpadu ve ŠJ (plakáty, hesla na stoly, hlášení do rozhlasu...)

Příští jednání: 12. 12. 2017

Zapsaly: Adéla Kabátová, 5.C; Mgr. Ivana Nazarovová

Devátáci, pro jakou školu se rozhodnete?!

Vzhledem k tomu, že se už brzy budeme muset rozhodnout pro nějakou střední školu, zeptala jsem se našich bývalých spolužáků, kteří loni odešli na střední školy, na věci, které by vás mohly zajímat.

Erik Mašek: Na jakou školu chodíš? Chodím na sportovně podnikatelskou školu. V čem vidíš plusy a mínusy této školy?

Plusy: Někteří učitelé jsou tam dost zkušení, jiní zase mladší. Snaží se nám co nejvíce pomoci a taky je na škole mnohem uvolněnější atmosféra než na základce. Často nám odpadají hodiny. Mínusy: Musím dojíždět, a tím pádem i brzo vstávat. Je to placená škola (celkem drahá), ale nikde jinde mínusy nevidím. **Jak bys školu popsal jedním slovem?** Jedním slovem to popsat nejde, ale jsem strašně rád, že jsem se rozhodl pro tuhle školu, protože mě baví po devíti letech chodit do školy.

Jakub Rada: Chodím na střední zdravotnickou školu v Plzni. Plusy: Jsme více zaměřeni na určitý obor, což je u mě masérství, a to mě nesmírně baví. Je tu dobrý kolektiv a skvělí učitelé. Mínusy: Určitě dojíždění a to, že se musím učit, protože jsem na to nebyl zvyklý. Jedním slovem - budoucnost.

Erika Hesová: Chodím na Masarykovo gymnázium v Plzni. Plusy vidím v přístupu učitelů, ve způsobu výuky, v prostředí, v dobrém umístění školy (blízko centra), zkrátka - plusů je hodně. Zatím jsem žádné výrazné mínusy neshledala, na škole se mi opravdu líbí. Jedním slovem to popsat nejde, řekla bych - skvělá volba.

Martina Paluchová: Chodím na Střední zdravotnickou školu a vyšší odbornou školu v Plzni. Plusy: víc znalostí o těle, které jsem do teď nevěděla, velký prostor na chodbách, hezky určená pravidla (co se může a co ne), vlastní wi-fi, úžasní lidé ve třídě, hezky to na chodbách voní čistotou. Mínusy: hodně učení (nedoporučuji těm, co mají 4 na vysvědčení), v některých předmětech málo času na testy, skříňky jsou po dvou, takže málo místa. Zhodnocení školy - nejlepší.

Lenka Dokoupilová: Chodím na SOŠ profesora Švejcara. Plusy: Máme celkem fajn učitele, nevypadá to tu úplně nejhůř, je to celkem dobrá škola. Mínusy: Je tam hrozně moc lidí, snadno se tam ztratíš a jídelna nic moc. **Jedním slovem?** Prostě Švejcárna, to mluví za vše.

Ondra Macko: Chodím na strojárnu. Plusy: Jsou tu dobří učitelé. Mínusy: Je to těžký a končíme pozdě. Lidi by sem ale jít mohli, jsou tu obory lehké i těžké. Jedním slovem - pohodička.

Petr Hejhal: Chodím na gympl do Blovic. Plusy: kvalitní výuka, výborný přístup učitelů, skvělá atmosféra. Mínus mě žádný nenapadá. Jedním slovem - kvalita.

Miša Provazníková: Chodím na zdrávkou do Plzně. Mínusy žádné a plusy - učitelé jsou fajn, třídy jsou označené podle patra, takže se snadno zorientujete, prostě se mi na té škole líbí. Na tuhle školu byste měli jít, pokud vás baví zdravotnictví a chcete pomáhat lidem. Jedním slovem - suprová.

Miša Picková: Chodím na Masarykovo gymnázium v Plzni. Plusy: možnost zaměření na jazyky (+ kroužky španělštiny, francouzštiny a ruštiny), jsou tam fajn učitelé, velký výběr seminářů. Mínusy: škola se otevírá v 7:30, takže dojíždějící musí čekat venku, školní jídelna není žádná sláva. Jedním slovem - elitní.

Adéla Špačková: Chodím na Střední zdravotnickou školu do Plzně. Plusy: možnost chodit na obědy, šatny na odkládání věcí, odborné učebny, ve kterých jsou všemožné nástroje a figuríny, se kterými budeme v budoucnu pracovat, takže si to budeme moci všechno vyzkoušet. Mínusy: jsou tam krátké přestávky, stěhuje se na každou hodinu, tak všechno stíháme jen tak tak, ale to určitě není důvod, proč by tam lidé neměli chodit. Jedním slovem - super.

Martin Štěpán: Chodím na strojárnu na obor obráběč kovů. Plusy: Je jim všechno celkem jedno, až na šikanu a obtěžování. Mínusy: V řádu školy stojí, že školu musí žák reprezentovat, což je občas hloupost, protože když ti něco vadí, nemůžeš říct nic a nikdo s tím nic neudělá. Např. in praxích je vrchním vedoucím úplně jedno, jestli se něco naučíme, jde jim jen o to, aby naši rodiče byli spokojeni s prostředím a bezpečností a nemohli si stěžovat ... Takže je tam celý rok bordel a uklízí se jenom, když mají přijít rodiče ... A to to ještě k tomu uklízí žáci. Bohužel žáci doopravdy nemůžou ukázat to špinavé prostředí, ve kterém pracují, protože se musí uklídit, než přijdou rodiče. Proč to musíme uklízet a nemůžeme jim ukázat, v čem doopravdy pracujeme? Protože musíme reprezentovat školu. Lidé by sem měli jít kvůli dobrým učitelům, volnosti a pohodlí. Jedním slovem - náhoda. (Bára Čížková, 9.C)

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Vladimírou Kozákovou

Kde jste dříve učila? Dříve jsem učila na 13. základní škole v Plzni na Slovanech a před tím krátce na Gymnáziu na Mikulášském náměstí. **Jak jste se dostala na naši školu?** To je jednoduché – napsala jsem panu řediteli dotaz, zda nemá volné místo. On mi odepsal, že ano. A tak jsem tady. **Učíte i AJ, využijete ji v praxi?** Moc nerozumím té otázce. Tím, že ji učím, ji v praxi využívám. **Po prázdninách jste nám říkala, že jste cestovala. Vyprávějte, kde všude jste už byla, jaké to bylo?** Cestuji velmi často, v podstatě kdykoliv, kdy mám trochu času a peněz. Cestování pro mnohé znamená splněný sen z doby, kdy se cestovat nesmělo. Byla jsem v těchto zemích a na těchto místech: Kanada, USA, Maroko, Turecko, Madeira, Korsika, Sardinie, Ischie, Chorvatsko, Norsko, Švédsko, Německo, Švýcarsko, Španělsko, Itálie, Francie, Anglie, Skotsko. V posledních třech jmenovaných státech jsem byla vícekrát a vůbec naposledy jsem byla ve Skotsku, které je zároveň mojí úplně nejoblíbenější zahraniční destinací. Nesmím ale zapomenout na Českou republiku. Cestování doma je pro mě srdeční záležitostí. **A jaké to bylo?** Ve všech navštívených zemích se ke mně lidé chovali velmi vstřícně, chápavě a vždy mi pomohli se vším, co jsem potřebovala. Nikde jsem neměla sebemenší problém. Všechno je totiž o tom, jak člověk komunikuje, a také o tom, co od té konkrétní cesty očekává. Snažím se vždy bavit s obyčejnými lidmi a dělat si vlastní názor. Při cestování mne v první řadě zajímají lidé a pak samozřejmě historické či přírodní památky. Věděli jste například, že v Kanadě žijí kolibříci? **Přibližte čtenářům, co patří mezi vaše záliby?** Při mé práci nemám bohužel na koničky příliš času, ale něco přece stihnu. O mé největší zálibě již víte. A co dál? Ráda čtu. Preferuji témata z oblasti psychologie, historie, filosofie nebo cestopisy. Mám ráda staré

černobílé filmy. Ze sportů mám nejraději jízdu na kole nebo na koni. A pokud chci opravdu relaxovat, toulám se přírodou se svým psem Ertikem. **Rozstřel na závěr:** kniha / film, kočka / pes, česká / zahraniční kuchyně, autem / pěšky... © (Lukáš Gittler a Filip Umner, 8.B)

Rozhovor s paní učitelkou Veronikou Štěpánkovou

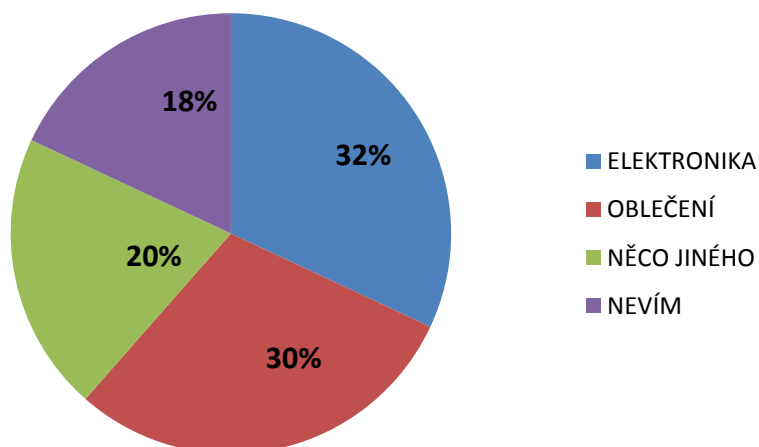
Jak se cítíte na naší škole? No, určitě velmi dobře. **Jaké školy jste vystudovala?** Pedagogickou školu v Berouně a teď studuji poslední ročník na vysoké škole v Plzni. **Vycházíte s dětmi na naší škole dobře?** Víceméně ano. **Jsou nějaké výjimky?** No, začátky byly těžké, ale teď to je v pohodě. **Jak byste ohodnotila vědomosti dětí?** Jak ve které třídě, ale celkem to jde. **Co učíte za předměty?** Tělocvik, prvouku, vlastivědu a matematiku. **Jaký předmět vás nejvíce baví a proč zrovna tento předmět?** K těmto předmětům mě nevedlo nic, prostě to tak letos vyšlo a nejvíc mě asi baví prvouka a vlastivěda. **Kde jste dříve pracovala?** V Plzni na 7. základní škole. **Byla jste spokojená více tady, nebo tam?** Každé má svoje do sebe. Tam je to větší město, tady je to menší město, ale asi tady. Je větší klid. **Co byste chtěla ve školství změnit?** Zbytečnou byrokracii neboli zbytečné papírování. **Kolik času vám zabere doma příprava?** Jak kdy, když mám dlouhý den, tak zhruba dvě hodiny, a když mám kratší den, tak zhruba čtvrt hodiny. **Jak trávíte volný čas?** Se synem, kterému jsou čtyři roky, tvoříme nebo chodíme na procházky, momentálně nám zabírá hodně času stěhování. **Jaké je vaše oblíbené jídlo?** Poslední dobou caesar salát. **Čím jste chtěla být jako malá?** Paradoxně učitelkou. **A proč?** Dneska už ani nevím, asi se mi líbilo opravování sešitů. **Lyže, nebo snowboard.** Asi lyže. **Pes, nebo kočka?** Pes. **Máte doma psa, jaké plemeno?** Psa máme, jorkšířského teriéra. **Film, nebo seriál?** Film. **Jaký je váš oblíbený film?** Devátá brána. **Jaro, léto, podzim nebo zima?** Zima, nemám ráda horka. **Jaká je vaše nejoblíbenější barva?** Asi vínově červená. **Film, nebo kniha?** Poslední dobou film. **Čaj, nebo káva?** Rozhodně káva. **Sladké, nebo slané?** Poslední dobou asi slané. (Honza Eckhardt, 6.C, a Bára Čížková, 9.C)

Návštěva pravěku

Dne 14.11. 2017 odjela třída 6.C vlakem do Plzně, do muzea archeologie. Do muzea jsme dorazili přibližně v devět hodin, svlékli jsme se a nasvačili, poté jsme se rozdělili do tří skupin. První skupina si šla vyzkoušet práci v laboratoři, slepování keramiky. Druhá skupina si vyzkoušela, jak se mlela mouka. Dříve se mouka mlela tak, že se zrní vložilo mezi dva kameny a těmi se začalo tlouci o sebe, zrní se tak rozdrtilo. Třetí skupina se šla podívat na keramické a jiné exponáty, pak se všechny skupiny prostřídaly, aby si každý zkusil všechno. Po prohlídce jsme se všichni vydali na plzeňskou věž. Plzeňská věž je nejvyšší bod v Plzni. Schodů bylo opravdu hodně. Byla to fuška, ale výhled byl krásný. Po slezení z věže jsme se všichni odebrali na nádraží a pak už rovnou do jídelny. (Adam Bardoun, 6.C)

CO SI ŽÁCI PŘEJÍ K VÁNOCŮM

Co to bude letos?

Šly jsme jako každý rok pátrat, co si kdo přeje k Vánocům. Jak si můžete všimnout, nejvíce žáků si přeje elektroniku, poté následuje oblečení, někdo si přeje něco jiného a stalo se i, že si někdo nic nepřeje. Mě překvapilo, že několik kluků si přeje oblečení, a to je známo, že měkké dárky jsou hrozná, ale asi se mění doba, možná se chtějí kluci líbit holkám ☺, nebo to fakt nechápu. Co mě potěšilo, bylo přání, které jsem od toho žáka doopravdy nečekala, že řekne. Přál si k Vánocům snít. Myslím si, že lepší přání by být nemohlo, možná jen světový mír, ale nejhezčí je mít BÍLÉ VÁNOCE.

Také jsme zkoumaly, jak kdo slaví Vánoce, a zjistily jsme, že většina z vás chce spát co nejdéle, nedivím se, když nemusíte jít do školy, tak proč ne? Také jsme se dozvěděly, že skoro nikdo už nedělá žádné tradice, občas někdo řekl, že si pouští koledy, ale to je vše. (Pokračování na str. 8)

2. listopadu, ve čtvrtek 3. hodinu od 10:00 do 11:00, jsme byli v tělocvičně a byl tam sokolník Honza se svým jestřábem Madlou. Honza nám povídal o sokolnictví a o různých jiných dravcích, jako například o supovi. Co sup jí, kde žije a různé jiné zajímavosti. Na konci jsme si Madlu mohli držet. A taky paní učitelka tahala na provázku umělého zajíce a Madla vždycky letěla a snesla se na zajíce a nechtěla se ho pustit. Moc se mi to líbilo.

Františka 3.C

DOPRAVNÍ HŘIŠTĚ

30. 10. jsme jeli do Blovic na dopravní hřiště s naší třídou 4. C. Když jsme dorazili a vešli do té budovy, začali jsme se učit o dopravě a jak bezpečně řídit kolo. Pak jsme viděli, jak se bezpečně vybavit na jízdu na kole v noci. A když nastala ta nejlepší chvíle, měli jsme jet, rozpršelo se, ale nakonec jsme jeli. Bylo to super, protože když jsme tam jezdili, byly tam opravdické semaforey a také tam byla výuka o značkách. Byl tam i semafor „pozor, vlak“.

Lucie 4.C

PERLIČKY Z NAŠICH LAVIC

- Haluz: halucinace, halušky
- Dualismus: souboj dvou rytířů
- Smog: oblečení
- Běhoun: ten, kdo běží
- Mobilizace: vypnutí mobilů

PEVNOST TÝN

Ve středu 8. 11. jsme se v rámci Juniorfestu zúčastnili soutěže Pevnost Týn v Horšovském Týně. Byli jsme vybráni k reprezentaci města Dobřany. Přijeli nám fandit kromě naší třídy i třída 4. A. Na zámku v Horšovském Týně jsme se oddělili od spolužáků a šli jsme se připravit na soutěž. V místnosti přípravy jsme se setkali s naším panem starostou Martinem Sobotkou, který předal vlajku Dobřan vlajkonosi a popřál nám hodně štěstí. Šli jsme společně s panem starostou na pódium, kde jsme si vylosovali hokejistu s HC Škoda Plzeň Davida Skleničku. Byl to náš kapitán týmu. První úkol byl záludný, byla to otázka: „Kolik zbývá dní do čerta, Mikuláše a anděla včetně dneška?“ Druhý úkol byla střelba. Na běh, který byl třetím úkolem, jsme si dali žolíka. Tajenka byla čtvrtý úkol. Ta se nám povedla, kromě toho, že

JESTŘÁB MADLA

Madle je 14 let, ráda loví, má hodného majitele, ve stáří má oranžové oči.

Valentýna 3.A

Dravci mají rádi sucho, dělají si hnízda ve výšce, jsou to masožravci, mají dvě až tři mláďata.

Anna 3.A

HALLOWEEN

Ve třetích třídách probíhal Halloween. Nejprve byla výstava vydlabaných dýní (celkem se jich sešlo 40) Nejvíce se žákům líbily dýně:

1. Matěje Preise 3.A
2. Dana Pošara 3.C
3. Kateřiny Supové 3.A

Svátek zakončila strašidelná párty v tělocvičně, kde třetíáci soutěžili, tančili v kostýmech a přebírali odměny.

POSLEDNÍ PLAVÁNÍ

Poslední den v bazénu byl úžasný, byli jsme i v divoké řece. Dostali jsme mokré vysvědčení. Plavali jsme osm, nebo čtyři bazény. Mohli jsme si i něco dobrého koupit v bufetu.

Agáta 2.A

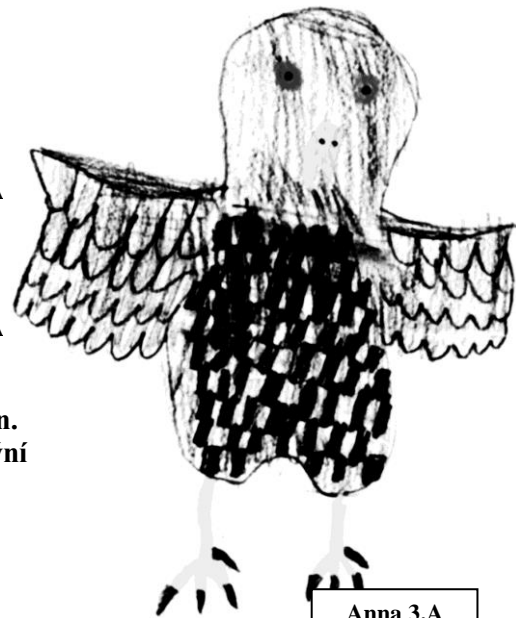
JEŠTĚ JUNIORFEST

jsem nevěděli, do jakého druhu odpadu patří pytlík čaje. Pátý úkol byl zámecký golf, který se hrál florbalovou holí a florbalovým míčkem. Dalším šestým úkolem byly matice, na které jsme si na začátku dali křížek, takže úkol jsme nedělali. Sedmý úkol byl balancovník, který se nám moc nevydařil. Poté nás čekaly zlaté mince, které zamíchaly pořadím. Celkově jsme byli druzí, po vyhlášení

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ NA JUNIORFESTU

Tématem soutěže bylo vytvořit plakát, nebo leporelo k filmům Zdeňka Trošky. Z naší školy jsme soutěž hojně obeslali. Úspěšní byli Jan Toman a Jan Duban, oba z 5.A.

Blahopřejeme

Anna 3.A

OMLUVA

V minulém čísle jsme chybně uvedli autorku obrázku baletky (výkres s podzimními listy). Malířkou je Albí z 5.A. Ještě jednou se omlouváme.

RED

byla autogramiáda hokejistů. Poté jsme jeli zpět do Dobřan. Stáli jsme v zácpě v Chotěšově, ale nakonec jsme dojeli v pohodě.

Anežka, Anna, Jakub, Ondřej 5.B

GREENSCREEN

6. 11. jsem se zúčastnil workshopu Greenscreen v rámci doprovodných akcí Juniorfestu. Bylo to soustředění, kde nás seznamovali s tím, jak vytvořit pozadí. Vy totiž jenom složíte dvě videa, když chcete, aby na videu bylo, jak skáčete od výbuchu. Musíte nejdřív natočit na zeleném pozadí, jak skončíte (ale nesmíte mít na sobě nic zeleného) a počítač nahradí zelenou barvu pozadím, které chcete. Takto si třeba můžete i zahrát v animovaném seriálu.

Jenda 5.A

Dopoledne v Dobřanech bylo zelené.

I letos byl program JUNIORFESTu doplněn o workshopy týkající se filmové tematiky. V dobřanském informačním středisku, kde se konaly celkem čtyři pracovní dílny, se začalo s tématem greenscreen, tedy zelená stěna. A co to vůbec je? Greenscreen je vlastně jednotné zelené pozadí, nejčastěji používané ve zpravodajství o počasí. Funguje to tak, že moderátor, za kterým je zelená stěna, povídá a dělá naučené pohyby a v počítači se za něj dosadí vhodné pozadí, popř. nejrůznější grafiky. A náš workshop vypadal následovně: Když jsme se všichni sešli, lektorka nás seznamovala se základními informacemi a pokyny. Poté jsme si vytvořili potřebné rekvizity, vymysleli příběh a šli na natáčení. Kombinovali jsme animaci i klasické hraní a pozadí bylo vždy zelené! Lektorka nám slíbila, že nám do týdne pošle plně ozvučenou, upravenou verzi s doplněným pozadím. Myslím si, že se workshop povedl, splnil svůj účel a všichni si ho užili. *(Filip Umner, 8.B)*

Product placement aneb Reklama ve filmu

Ve středu 8. 11. 2017 se konal v jednacím sále infocentra zajímavý workshop o product placementu, tedy reklamě ve filmu. Akcí prováдел Radim Wolák z UK v Praze, povídá nám o vzniku reklamy, jak ji zamaskovat, aby to nebylo moc nápadné, a dokonce jsme si jedno video zkusili natočit. Dostali jsme různé výrobky, zubní pastu, lentičky, deodorant nebo třeba žvýkačky a měli jsme je zakomponovat do svého videa. Docela se nám to povedlo a moc děkujeme za workshop. Bylo to super a také zajímavé a naučné. *(text a foto: Lukáš Gittler, 8.B)*

Ach jo, už to končí!

Desátý ročník MFF JUNIORFEST utekl jako voda, a i když program běžel až do 11. 11., zakončení se konalo ve čtvrtek 9. 11. v Domažlicích. Celým večerem provázela Petra Jarošová, na pódiu však nebyla po celou dobu sama. Kromě starosty a místostarosty města Domažlice zde vystoupili i mladí umělci z Dobřan, kteří připravovali i slavnostní zahájení ve svém městě. Z každé prodané vstupenky na JUNIORFESTu jde 50 haléřů na nadační fond Šance onkoláčkům a při této slavnostní příležitosti byl fondu předán šek v hodnotě přes tři tisíce Kč. Dále byly vyhlášeny vítězné filmy v jednotlivých kategoriích.

Jmenovitě Detektiv od vedle v kategorii animovaných filmů, Vzhůru do vesmíru v kategorii filmů pro děti od 5 do 10 let (zde byla uvedena i cena za zvláštní uvedení filmu Malý bojovník) a 9 měsíců v kategorii filmů pro mládež od 11 do 15 let. Z úst paní ředitelky Judity Soukupové zazněl i datum dalšího ročníku. Těšit se můžeme začít už teď. Na závěr byli na pódiu pozváni všichni přítomní členi festivalového týmu, kteří předali výkonnému řediteli Michalu Šaškovi královskou korunu. Ten ji nakonec s nevolí a slovy: „Tušil jsem, že ze mě budete dělat šaška!“ přijal a slavnostní večer i celý festival byly u konce. *(Filip Umner, 8.B)*

Smutek i radost

9. 11. 2017 jsme se (žáci, kteří zahajovali Juniorfest v Dobřanech a já – redaktor) vypravili na zakončení Juniorfestu. Rozloučení se s desátým Juniorfestem proběhlo v Domažlicích. Sraz jsme měli v 15.45 u druhého stupně

ZŠ a kolem čtvrté jsme vyrazili. Když jsme dojeli na místo, vzali jsme si rekvizity a šli do sálu. Nejdřív jsem si myslel, že budova je jen jakousi restaurací, ale byl jsem velmi překvapen. Uvnitř to byl luxus. Ještě účastníky čekala zkouška a pak už se začaly hrnout davy lidí. Seděl jsem v první řadě, tak jsem měl všechno hned z první ruky. © Začalo představení s názvem Noční múry. Proč tento název? Nebojte se, toto představení poukázvalo na noční múry při tvorbě filmu, především hraného. V průběhu podvečera byly vyhlášeny i nejlepší filmy jednotlivých kategorií. Slavnostní rozloučení probíhalo za účasti dobřanských žáků a musím říct, že vše bylo velmi povedené. Smutek panoval, protože jsme se loučili s desátým a úspěšným ročníkem Juniorfestu. A proč radost? Už se těšíme na další Juniorfest. Ať se mu daří i v dalším roce. *(Honza Eckhardt, 6.A)*

Z pohledu redaktora

V časopise jsou většinou články, rozhovory... Vy jako čtenáři si je jen čtete, ale jak vznikají, no povím vám, že to není úplně nejjednodušší. Když se píše obyčejné články, tak je celkem těžké vůbec něco vymyslet, obzvláště v lednu, ve kterém se nic neděje. Občas má někdo rubriku, takže má článků dost, ale my, kteří to vymýšlíme na místě? NÁROČNÉ. Když se přesuneme k článkům třeba z Juniorfestu, tak článek samotný o akci je v pohodě, to víme, co jsme dělali a viděli, ale když máme udělat rozhovor a pořádně ani nevíme s kým? To se nám třeba stalo tento rok. Léтали jsme sem a tam, než jsme zjistili, v kolik hodin rozhovor může začít, poté jsme měli jít do Káčka a rozhovor dělat s pro nás neznámým člověkem. AHA. Jenže ani takhle to doopravdy nebylo. Přišli jsme do Káčka a dotyčný nikde. Objevily jsme tam jednu herečku, a když jsme za ní šli, tak nám řekli, že už s ní někdo rozhovor udělal. No, dopadlo to tak, že scénárista, na kterého jsme se chystali, nás očekával až za dvě hodiny. Z fleku jsme museli vymyslet otázky na jednoho malíře. Vymyslet otázky, abychom se dozvěděli něco zajímavého, není úplně nejjednodušší. Když jdeme najisto, máme zjištěno, kdo to je, co dělá, jak vypadá, co o něm už někdo napsal. Naštěstí jsme již zkušenější, tak jsme vše zvládli. Na závěr už jsme se při rozhovorech cítili dobře. Za 3,5 roku jsme dělali rozhovory i s několika známými herci, jako třeba Ruml, Korolová, Piškula a další. A letos jsme se dokonce dostali i k rozhovorům v angličtině a myslím, že můžu říct za všechny, že nás to bavilo. Není to úplně nejjednodušší psát do Podlavičnicku, ale má to i spoustu výhod a moc nás to baví.:-) *(Dáša Brožková, 9.C)*

Chodte do kina!

Během Juniorfestu jsme měli poprvé příležitost setkat se s těmi, kteří vybírají filmy, které pak obsadí první příčky filmového festivalu. Sešli jsme se s porotou, která musela zhlédnout všechny filmy v kategorii celovečerních animovaných filmů pro děti v kategorii 5-12 let. V porotě byli: Kurt van der Basch (ČR, původem Kanadán), Agnieszka Kowalewska-Skowron (Polsko) a Ondřej Beránek (ČR).

Podle čeho vybíráte animované filmy, které vyhrávají? Musí mít nějaký příběh, technické provedení nebo animace, sdělení (obsah) a posuzujeme, jestli je to hezké na podívání vizuálně a jestli příběh dětem skutečně něco přináší. **A jaký film nebo pohádka, které jste viděli na Juniorfestu, se vám nejvíce líbily?** The Spy Next Door (Detektiv od vedle). Rozhodně nejlepší, to jsme se shodli všichni tři. **Je lehké vybírat?** Teď je to jasné, ale nejdříve jsme měli pocit, že nevíme úplně, jak do toho. **A už jste někdy byli v porotě v zahraničí nebo někde jinde?** Ano. (jeden člen z poroty) **Je nějaký film, který se Vám vůbec nelíbil?** Ano. Bratři šakalové, to bylo příšerné. Obsah byl špatný, byl strašně nudný, podivně násilný. Divné morální vzkazy. Špatná animace. **Co považujete za svůj největší pracovní úspěch?** Možná Atlas mraků. // Muzeum Karla Zemana, kde jsem spoluautorem. A v této době připravujeme pohádku „Čertí brko“. Měla by jít příští Vánoce do kin. **Jaký je váš oblíbený film nebo pohádka?** Disney. Z filmů The 400 blows. // Čaroděj ze země Oz. A oblíbený film Vymítač Ďábla. // S čerty nejsou žerty. **Byli jste někdy na Mezinárodním festivalu v Karlových Varech?** Ano. // Ne. // Ne. **Je nějaký film nebo pohádka, který byste úplně vymazali.** To je jasné, Bratři šakalové – vymazat. Doporučil bych film, který se jmenuje Král a pták, jedná se o francouzský film. // Shaun the sheep. Ovečka Shaun. Film beze slov. **Jak jste se dostali k místu porotce na Juniorfestu?** To bylo drahé. (smích) // Minulý rok jsem byla oslovena. **Máte pocit, že je filmů pro teenagery mnoho?** Filmů pro teenagery jsme moc neviděli, protože jsme animovaná porota, ale podíváme-li se na to obecně, myslím si, že hraných je více. **Měli jste čas prohlédnout si Dobřany?** Jenom tady na fotkách, zatím. Ale náměstí je moc hezké. **A co byste vzkázali čtenářům našeho Podlavičnicku?** Aby chodili pořád do kina, na cokoli, aby všechno podpořili. // Ať se nebojí dělat svoje vlastní věci, svoje vlastní filmy, knížky, divadla ... (Dáša Brožková, Naty Gawendová a Andy Hošková, 9.C)

Točte filmy, filmování je zábava

Následující den jsme se setkali s porotou, která hodnotila filmy v kategorii hraných filmů pro děti ve věku 11-15 let. V porotě zasedli: Tijs van Marle (Holandsko), Tomáš Baldýnský (ČR) a Peter Gärtner (Slovensko). Reakce na otázky byly velmi upřímné, živé. Porotci se v odpovědích různě střídali, doplňovali. Bylo úžasné je sledovat

Podle čeho vybíráte filmy, které vyhrají? Je to těžké. Nejdřív je musíme vidět, což v některých případech není snadné, a musíme to prožívat, smát se, být napjatí, něco cítit, potom o tom musíme mluvit a pak se na tom shodnout. Ale myslíme si, že to bude zatím snadné, protože se smějeme stejným věcem a nelíbí se nám stejné věci. **Jaký film se vám zatím nejvíce líbil?** Jsou dvě skupiny, filmy, které se nám líbí hrozně moc, filmy, které se nám nelíbí. Favorita už máme, ale nemůžeme ho sdělit. **Už jste byli někdy v porotě, která hodnotí filmy v kategorii 11-15 let?** Nikdy jsem nebyl, ale napsal jsem tři filmy pro tuto kategorii. **Byli jste někdy dříve v porotě?** Ano. Ve Filmové akademii. **Je nějaký film, který se vám vůbec nelíbil?** Ano, jmenoval bych filmy, které se nám opravdu nelíbí, ale nechceme nikoho urazit. **Co považujete za svůj největší pracovní úspěch?** To já nevím, já si myslím, že jsem ještě největší neměl. **Jak se spolu dorozumíváte?** Anglicky. **Vyskytnou se někdy komplikace?** Ano, někdy se komplikace vyskytnou. **Byl jste už někdy v porotě v zahraničí?** Ano. Porotci ze zahraničí ano, český porotce byl zrovna teď před 14 dny v porotě. **Máte nějaký oblíbený film/oblíbenou pohádku ze všech?** Nekonečný příběh – Neverending Story. Zpátky do budoucnosti – Stand by me. // Nejlepší film Goonies – Rošťáci. **Film, který byste doporučil vymazat, nebo úplně vymazal z filmografie?** Black book...Smích. (Film, o kterém porota diskutuje stále.) **Jak jste se dostal k místu porotce?** Michal Šašek mě pozval. // Paní ředitelka Bára Černá včera vyprávěla, a je to asi pravda, že si mě vyhlídla, protože viděla moje filmy a moc se jí líbily. Vlastně mě aktivně vyhledala a zítřka se tady bude promítat můj. Je to takový srandovní film o tom, jak se probudí zmrzlý ruský špión a snaží se sžít s dnešní dobou. **Byli jste na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech?** Já tam pracuji nepřetržitě od roku 1990, jsem jako nejstarší (profesně) člen štábu. // Ne. **Myslíte si, že je filmů pro teenagery málo?** Já si myslím, že u nás je jich málo. Měly by se dělat. **Proč se tedy nedělají?** Jste problematické publikum, měli byste se drobet lepší. Není tolik peněz a financovat to přes nějaké sponzory je těžké. A vůbec se nedíváte na televizi, takže televize filmy pro vás nechce financovat, protože když je dávají v televizi, tak vy už jste je všichni viděli dříve, protože jste si je stáhli jinde. Takže jste vlastně sami proti sobě. **Jak zařídit, aby se k vám dostaly aspoň ty cizí filmy?** Měli byste si je natočit sami. Řekněte, co byste chtěli, napište scénář. // Je to o penězích. Když budete chodit do kina, tak se budou točit, nebo se budou přivážet. // To není pravda. Nesouhlasím. Musí se natočit něco úžasného a vy potom přijdete do kin. Kevin Kostner natočil úžasný film Hřiště snů. **Co byste vzkázali čtenářům Podlavičnicku?** Točte filmy, filmování je zábava. // Já Vám řeknu netočte filmy, protože když je nebudete točit, bude víc práce pro mě ☺. (Ptaly se Andy Hošková, Naty Gawendová a Dáša Brožková 9.C)

Kdo to všechno ukradl?

7. listopadu jsme se vydali, Žáci 6. a 7. ročníku, do Káčka, abychom v rámci Juniorfestu zhlédli film Tajemství pokoje 213.

Film pochází ze Švédska a soutěžil v Mezinárodní soutěži hraných filmů pro mládež v kategorii 11 - 15 let věku dítěte. O čem film je? Dvanáctiletá Elvira dorazí na letní tábor s obavami i hněvem, protože s ní její nejlepší kamarádka nemohla jet. Na táboře ji dali na pokoj s Beou a Mejou. Ale v pokoji je překvapí povodeň, protože se rozbil kohoutek. Musely se přestěhovat do pokoje 213, který nikdo celých šedesát let neobýval. Jedna dívka toho večera řekla u táborového ohně, že její matka byla na pokoji 213 a pokaždé ji v noci vzbudily otevírající se dveře s holkou se zrzavými vlasy. V noci se Elvira probudí a vidí, jako by se otevřely dveře a tam ta holka se zrzavými vlasy. Díky své kamarádce zjistí, že to byl jen sen. Ráno Elvira zjistí, že zmizel její prstýnek od babičky. Dívky se začnou navzájem podezírat. To samé se stalo druhou noc, tentokrát zmizel foťák. Třetí noc zmizela propiska. Jednou ráno uviděly na zemi dopis, který je zavedl do lesa za starou ženou, která jim řekla, že před 60 lety v pokoji 213 zemřela holka. Jedna z dívek našla sklep, kde byly všechny ty věci, které zmizely a také dokumenty, ve kterých byly záznamy o té mrtvé holce. Dívky všemu porozuměly a jely zpátky domů.

Film byl zajímavý a moc se mi líbil. Co bych změnil? Změnil bych konec, protože mi přišel nezajímavý a nudný. Ve filmu se podařilo scénáristovi i režisérovi vytvořit bezvadný příběh. Do filmu jsme se jako diváci mohli vžít a to bylo pěkné. (Filip Čížek, 6.C)

Norsko a Německo, jak to dopadne s tajemstvím?

Během letošního Juniorfestu jsme i my, žáci osmého a devátého ročníku, vyrazili do kina. Letos jsme zhlédli norský film v režii Eva Dahrta. Už samotný název zní tajemně: Trio – Hledání utajené svatyně. Byli jsme tedy zvědaví, co nás čeká.

Film vypráví o pokladu Olafa, ve kterém se skrývá náhrdelník s léčivou schopností. Po staletí se snažili lidé najít poklad svatého Olafa, avšak bez jediného úspěchu. Tento příběh začíná prapodivnou návštěvou lovců pokladů u dědy malé Nory, který, jak se zdá, ukrývá nejedno tajemství. Uvěří Nora dědovi, že není ve spojení s těmito zloduchy? Parta tří kamarádů se vydává po stopách pokladu svatého Olafa proto, aby rozluštila pravdu o dědovi. Zmocnit pokladu se však chce bohatá panička Zhen, která věří, že jí poklad pomůže vyléčit se z nemoci. Trio čeká nejedna překážka, neboť Zhen je schopná užít jakýchkoliv prostředků, aby poklad získala pro sebe. Lars je kluk, který je na vozíku a doufá, že Olafův poklad opravdu funguje. Jasper, Noroa a Lars jsou v Norsku a Righi jim pomáhá v Německu se zbytkem pokladu, který už vlastní Zhen. Příběh končí šťastně a konečně bez tajemství. Nora zjistí vše o dědovi.

Ohlasy od spolužáků jsou kladné, ale i záporné. Letošní titulky na plátně byly zelené, ale podle někoho moc dole (pod plátnem). Někteří si pochvalovali, že letos se nepřekládalo do sálu. Tento film je pro všechny, kteří mají rádi dobrodružství. (Andy Hošková, 9.C; část textu převzata z ČSFD)

Co to bude letos? (Pokračování ze str. 3)

Nikdo nedrží půst, já ho držela až do 12, ale pak se mi začalo večer dělat špatně, ale překvapilo mě, že doopravdy nikdo. Hodně žáků řeklo, že stromeček zdobí 24. 12., pár 23. 12. a hodně málo žáků týden předem. Já jsem v té skupině týden předem. Také se hodně opakovalo, že se díváte na pohádky. S tím souhlasím, je to jedna z nejlépeších aktivit z celého roku. Uděláte si kakao nebo čaj, jíte cukroví, zapálíte si adventní věnec a díváte se na pohádky, kdo by to neměl rád. (Dáša Brožková a Áda Nekolová, 9.C)

Tintin v akci

Věřím, že většina z vás Tintina zná nejen z typických komiksů, ale i z televizních zpracování. Možná byste namítli, že Tintin vlastně není ani detektiv. I přesto jsem ho na náš seznam kriminalistických veličanů zařadil. Jak již bylo zmíněno, objevil se i na filmovém plátně, a to jak v kreslené podobě, tak i v té hrané. Komiksové příběhy vznikaly pod rukama kreslíře Hérgeho a napsal jich dohromady 23 s tím, že 24. již nestihl dopsat před svou smrtí.

A kdo to vlastně Tintin je? Je to mladík, původním povoláním novinář, který řeší nejrůznější případy a překerní situace. Například několikrát padne v cizí zemi do zajetí. Doprovozí ho jeho pes Filuta, kapitán Haddock nebo profesor Hluchavka. Naopak ženám se téměř vždy vyhýbá. Tintin je též zdatným sportovcem, střelcem, plavcem, řidičem i pilotem. Pokud se chcete do jeho případů ponořit, pusťte si seriál, film nebo si v lepším případě komiks přečtete. (Filip Umner, 8.B)

Natáčení rozhlasu Vltava při koncert vítězů na AMU

Koncert vítězů Písňové soutěže Bohuslava Martinů se konal 8. listopadu 2017 ve velkém sále Bohuslava Martinů na AMU v Praze. Sjeli se tam snad úplně všichni výherci této pěvecké soutěže. Byl to velký, dlouhý a náročný koncert, hlavně pro nás zpěváky. Koncert začínal v 19:00 hod., ale my jsme tam museli být už v 17:00 hod., protože před samotným koncertem musela proběhnout akustická (zvuková) zkouška. Když jsme na AMU dorazili přes všechny možné dopravní prostředky (tramvaj, metro, auto), tak jsme se šli podívat do sálu. Já a asi skoro všichni u nás doma jsme si mysleli, že to bude jenom tak, že to ani takový koncert nebude, jen se to natočí a nic víc. Ale když jsme do sálu vstoupili, už jsme si nic takového nemysleli. Všechny dívky měly na sobě plesové šaty a kluci byli v obleku, měli na sobě saka, no a já tam přišla v riflích. Všichni jsme začali shánět šaty. Táta chtěl jít hledat paní, která nám nabízela, že nám půjčí šaty, které měla dát do čistírny. Padla i varianta nákupu šatů v HM. Nakonec jsme dostali nabídku od paní učitelky Bínové z Domažlic, jedna její žákyně mi šaty mohla zapůjčit. Takže moje první pocity na podiu v AMU byly v cizích šatech. © Každopádně se koncert vítězů povedl. Jsem moc ráda, že jsem se tam mohla podívat, a doufám, že se mi podaří dostat se do tak krásného sálu i další rok. (Verča Chamolová, 6.A)

Podlavičnick - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává Základní škola Dobřany, příspěvková organizace, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: sedivy@dobrany.cz. Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaela Hlaváčové: 6.A: Jan Eckhardt, Veronika Chamolová; 6.C: Adam Bardoun, Filip Čížek; 8.B: Lukáš Gittler Filip Umner; 9.C: Dagmar Brožková, Bára Čížková, Natálie Gawendová, Andrea Hošková, Lenka Majnerová, Adéla Nekolová, Linda Rohrhoferová, Markéta Regentová. Koordinátorka příspěvatelů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-**Podlavičnick** - internetová verze na www.zsdobrany.cz: Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.3/17/18 předán k tisku 10. 12. 2017. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**